

INHOUD

Wat is het nut van dit boek?	7
Een mensje kweken	14
Soms moet je afscheid nemen	28
Het mensje eruit persen	36
Ik weet niet wat ik aan het doen ben	51
Maak een paar nieuwe vrienden	62
Hoe laat je je baby doorslapen?	73
‘We lusten geen erwtes!’	82
De mijlpalen die belangrijk zijn	95
Eentje voor de papa’s	105
De verandering	117
De dag vullen	127
Vaarwel, heerlijke dutjes	148
Ik wil het allemaal (maar ik stuur alles in het honderd)	153
De pot op!	165
Tweede bedrijf	174
Vermoeiende bedtijdrutuelen	189
Dagboek van de waterpokken	210
Ik ben er nog, ik ben mezelf nog	223
Allemaal samen op fuckantie	234
Ik en mijn handlangers	248
Kinderen en een kater: bweurk	258

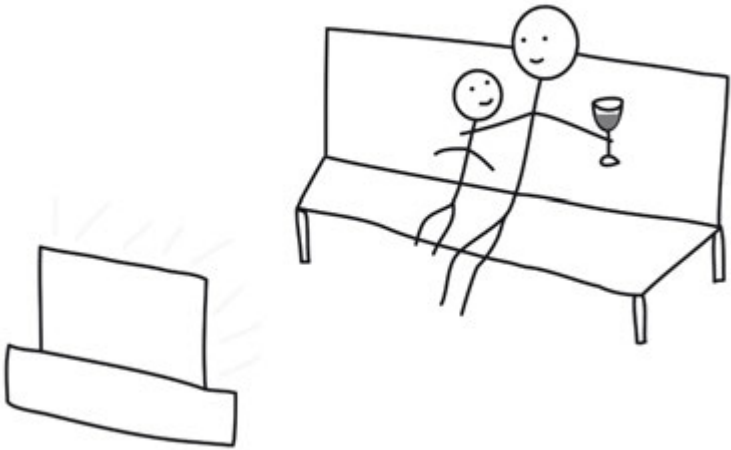
Je kinderen en andere mensen	271
Vroeger en nu	283
De koningin van de loze dreigementen	298
Laat het gewoon los!	313
Voor het eerst naar school	323
De zeven fasen van slaapgebrek	335
Herinner je je 'de voor-tijd' nog?	341
'Ik zal je nooit verlaten'	351
Dingen die mijn kinderen moeten weten (denk ik)	357
Over de schrijfster	367

VOOR ALLE ONVOLMAAKTE OUDERS

De ouders die te vaak schreeuwen en nauwelijks hoorbaar 'laat me met rust' in de koelkast brullen. De ouders die geen geduld hebben, geen zin hebben in theevisite spelen en behoorlijk wat wijn drinken. De ouders die vergeten schoolagenda's te handtekenen en 's avonds (alweer) een troosteloze diepvriesmaaltijd op tafel zetten. De ouders die nog bibliotheekboeken hebben liggen die allang weer ingeleverd hadden moeten worden en de ouders die verloren zouden zijn zonder omkoperij met koekjes. De ouders die op hun telefoons kijken omdat het allemaal soms zo slaapverwekkend saai is en de ouders die soms dromen over ontsnappen, maar in werkelijkheid nergens anders dan thuis gelukkig kunnen zijn.

Dit is voor de ouders die af en toe, vaak of altijd aan zichzelf twijfelen terwijl ze dat eigenlijk niet moeten doen. Omdat jullie alles zijn voor de enigen die echt belangrijk zijn. Ze houden zo ontzettend veel van jullie.

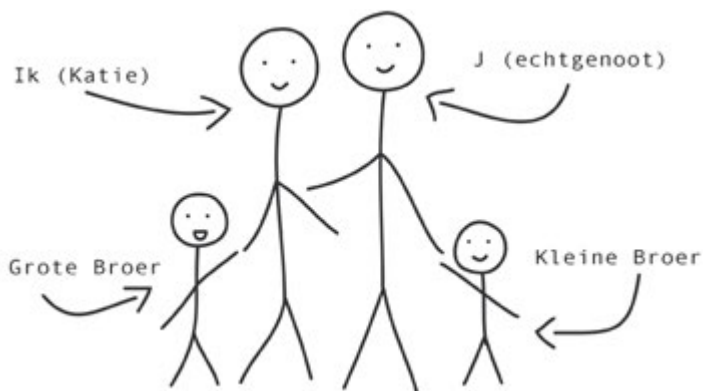
VOOR MIJ BEN JE PERFECT

WAT IS HET NUT VAN DIT BOEK?

Hallo! Mijn naam is Katie en dit is mijn boek. Ik houd eigenlijk helemaal niet van inleidingen schrijven omdat ik me kan voorstellen dat mensen er de kriebels van krijgen als ze die lezen. Maar nog een momentje geduld alsjeblieft. Ik hoop dat het beter wordt.

Dit is mijn gezin...

Sorry, eigenlijk is dat de tekening die ik als mijn screensaver gebruik om mensen de indruk te geven dat we het allemaal onder controle hebben. Deze tekening is waarschijnlijk veel realistischer..

We zijn niet (helemaal) gestoord, we zijn (normaal) best wel gelukkig maar we schelden elkaar (soms) de huid vol. Zo gaat dat nu eenmaal.

Grote Broer is nu zes jaar en Kleine Broer drie, hoewel veel in dit boek over hen gaat toen ze nog peuters en baby's waren. Ik schrijf dit niet om te zeggen hoe alles gedaan zou moeten worden (dat weet ik zelf niet eens). Ik deel alleen onze verhalen in de hoop dat ze je laten zien dat jij niet de enige bent die alles om zeep helpt.

Kijk, ik houd van mijn kinderen, ik houd ECHT van hen, maar ik vind het nog altijd stontvervelend wanneer de kleinste een hele doos cornflakes op de grond strooit of wanneer de oudste nog altijd op zijn sokken rondsloft nadat ik hem 137 keer gevraagd heb om zijn schoenen aan te trekken.

Dat betekent niet dat ik minder van hen houd... het betekent alleen dat ik meer gin moet drinken.

Daarom ook een kleine waarschuwing vooraf...

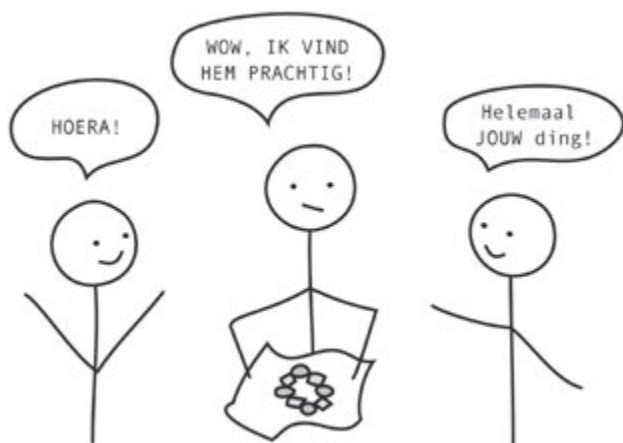
DIT BOEK ZIT BOMVOL SARCASME!

Ik heb er een hekel aan om dit uit te leggen, maar jammer genoeg zijn er een hele hoop mensen die geen grappen snappen en/of het heerlijk vinden om zich beledigd te voelen door absurde dingen.

Kom op, mensen! We weten allemaal dat kinderen een geschenk zijn! Alleen lijken ze een beetje op een

heel duur geschenk waarvoor je hele familie mee betaald heeft als een verrassing. Een overdreven, kitscherige armband die je iedere dag in het openbaar zult moeten dragen, zelfs als je niet zeker bent of je hem nu wel zo leuk vindt (voor de duidelijkheid: dat is sarcasme).

Als hij met het inpakpapier eraf op je schoot ligt en iedereen je vol verwachting aankijkt, heb je geen enkele andere keuze dan te zeggen...

... hoewel je weet dat hij niet bij je favoriete glittertopje past dat je graag op vrijdagavonden aantrekt als je naar cocktailbars gaat. Maar je doet hem onmiddellijk om en je kunt hem nooit meer van je pols doen omdat je dan ondankbaar lijkt.